Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

zo 7. decembra 2018 *

„Verejné obstarávanie – Finančné nariadenie – Vylúčenia z postupov verejného obstarávania a udeľovania grantov financovaných zo všeobecného rozpočtu Únie na obdobie dvoch rokov – Článok 108 finančného nariadenia – Právo na obhajobu – Dôkaz o doručení oznámenia“

Vo veci T-280/17,

GE.CO. P. Generale Costruzioni e Progettazioni SpA, so sídlom v Ríme (Taliansko), v zastúpení: G. Naticchioni, avocat,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: F. Dintilhac a F. Moro, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie na jednej strane rozhodnutia Komisie zo 7. marca 2017 o vylúčení žalobkyne z účasti na postupoch verejného obstarávania a udeľovania grantov financovaných zo všeobecného rozpočtu Európskej únie, ako aj z účasti na postupoch udeľovania finančných prostriedkov v rámci nariadenia Rady (EÚ) 2015/323 z 2. marca 2015 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na 11. Európsky rozvojový fond (Ú. v. EÚ L 58, 2015, s. 17), a nariadení uverejnenia tohto vylúčenia na internetovej stránke Komisie, a na druhej strane všetkých aktov, ktoré predchádzajú alebo nasledujú po tomto rozhodnutí vrátane tých, s ktorými žalobkyňa nebola oboznámená,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory S. Frimodt Nielsen, sudcovia V. Kreuschitz a N. Półtorak (spravodajkyňa),

tajomník: E. Coulon,

vyhlásil tento

Rozsudok [1]

[*omissis*]

* Jazyk konania: taliančina.

1 Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

Právny stav

[*omissis*]

O veci samej

[*omissis*]

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 108 finančného nariadenia a článku 41 Charty základných práv

[*omissis*]

42 Na úvod je potrebné pripomenúť, že rešpektovanie práva na obhajobu predstavuje základnú zásadu práva Únie, ktorej neoddeliteľnou súčasťou je právo byť vypočutý (pozri rozsudok z 3. júla 2014, Kamino International Logistics a Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 a C-130/13, EU:C:2014:2041, bod 28 a citovanú judikatúru).

43 Právo byť vypočutý je v súčasnosti zakotvené nielen v článkoch 47 a 48 Charty základných práv, ktoré zaručujú rešpektovanie práva na obhajobu a práva na spravodlivý proces v akomkoľvek súdnom konaní, ale aj v jej článku 41, ktorý zaručuje právo na riadnu správu vecí verejných. Článok 41 ods. 2 Charty základných práv stanovuje, že toto právo na riadnu správu vecí verejných zahŕňa najmä právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať (pozri rozsudok z 3. júla 2014, Kamino International Logistics a Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 a C-130/13, EU:C:2014:2041, bod 29 a citovanú judikatúru).

44 Podľa tejto zásady, ktorá sa uplatní vtedy, ak má správny orgán v úmysle prijať voči osobe rozhodnutie, ktoré sa jej môže nepriaznivo dotýkať, osoby, ktorým sú určené rozhodnutia, ktoré sa ich významným spôsobom dotýkajú, musia mať možnosť účinne vyjadriť svoje stanovisko k skutočnostiam, z ktorých správny orgán zamýšľa vychádzať pri svojom rozhodnutí (pozri rozsudok z 3. júla 2014, Kamino International Logistics a Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 a C-130/13, EU:C:2014:2041, bod 30 a citovanú judikatúru). Právo byť vypočutý sa vyžaduje aj v prípade, keď uplatniteľná právna úprava výslovne nestanovuje takúto formálnu požiadavku (pozri rozsudok z 3. júla 2014, Kamino International Logistics a Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 a C-130/13, EU:C:2014:2041, body 31 a 39 a citovanú judikatúru).

45 V prejednávanej veci uplatniteľná právna úprava stanovuje v článku 108 ods. 8 písm. c) finančného nariadenia, že pred prijatím akéhokoľvek odporúčania dá výbor podľa článku 108 hospodárskemu subjektu a informovaným verejným obstarávateľom príležitosť predložiť pripomienky. V tomto ustanovení sa zároveň spresňuje, že dotknutý hospodársky subjekt a informovaní verejní obstarávatelia majú na predloženie svojich pripomienok aspoň 15 dní.

46 Uplatniteľná právna úprava však nestanovuje, akým komunikačným prostriedkom výbor podľa článku 108 oznámi hospodárskemu subjektu právnu kvalifikáciu dotknutého skutkového stavu a zamýšľanú sankciu.

47 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že rozhodnutie – a teda a fortiori list obsahujúci právnu kvalifikáciu skutkového stavu a sankciu, ktorú zamýšľa uložiť výbor podľa článku 108, – sa považuje za riadne doručené, ak je svojmu adresátovi oznámené a ten je schopný sa s ním oboznámiť (pozri v tomto zmysle uznesenie z 9. júla 2013, Page Protective Services/ESVČ, T-221/13, neuverejnené, EU:T:2013:363, bod 12).

48 V prejednávanej veci je predmetom sporu medzi účastníkmi konania otázka, či Komisia riadne žalobkyni oznámila sporný list. Komisia v prvom rade v napadnutom rozhodnutí uvádza, že sporný list odovzdala službe expresnej pošty. V druhom rade Komisia uvádza, že tento list zaslala tiež elektronicky jedinému správcovi žalobkyne. Komisia s cieľom preukázať, že riadne oznámila sporný list, uvádza e-mail z 23. decembra 2016 a správu o jeho prečítaní, ktorú dostala v ten istý deň. Žalobkyňa tvrdí, že nikdy nevedela o existencii sporného listu alebo o jeho odoslaní.

[*omissis*]

60 Ako vyplýva z bodov 42 až 44 a 47 vyššie, úlohou Komisie je zaručiť účinnosť práva byť vypočutý, a preto jej prináleží, aby preukázala, že žalobkyni umožnila účinne vyjadriť jej stanovisko k skutočnostiam, na ktorých chcela založiť svoje rozhodnutie. Komisia sa nemohla v prejednávanej veci na účely tvrdenia, že žalobkyňa mala možnosť oboznámiť sa so sporným listom a že na tento list neodpovedala, ako to urobila v napadnutom rozhodnutí, uspokojiť so správou o prečítaní, ktorá, ako sama uznáva, je zasielaná automaticky počítačovým systémom.

61 V skutočnosti s ohľadom na spis, predovšetkým na skutočnosti predložené Komisiou, a s prihliadnutím na pripomienky účastníkov konania k týmto skutočnostiam treba poznamenať, že správa o prečítaní je e-mail, ktorý môže byť vytvorený a odoslaný systémom adresáta automaticky bez jeho manuálneho zásahu, a teda bez toho, aby sa adresát dozvedel o existencii uvedeného e-mailu. Preto je potrebné usúdiť, že správa o prečítaní neumožňuje Komisii preukázať, že žalobkyňa bola riadne oboznámená so sporným listom alebo že vedela o existencii takéhoto listu, alebo o jeho odoslaní.

62 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že hoci oznámenie prostredníctvom doporučeného listu s potvrdením o doručení nie je jediným možným spôsobom oznamovania správnych rozhodnutí, zostáva vďaka osobitným zárukám pre jednotlivca, ako aj pre administratívu výnimočne bezpečným riešením (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 16. decembra 2010, AG/Parlament, F-25/10, EU:F:2010:171, bod 38), a to predovšetkým vtedy, ak dotknutá osoba pôsobí mimo inštitúcie (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 16. decembra 2010, AG/Parlament, F-25/10, EU:F:2010:171, bod 39). Jednou z týchto záruk okrem iného je uistenie sa, vďaka podpisu príjemcu na potvrdení o doručení, že uvedený príjemca si je vedomý toho, že je mu určený list, ktorý si vyžaduje jeho pozornosť. Zo spisu pritom vyplýva, že správa o prečítaní na rozdiel od potvrdenia o doručení poštou neposkytuje takúto záruku. Na rozdiel od podpisu potvrdenia o doručení adresátom listu alebo napísaním a zaslaním potvrdenia o doručení e-mailu jeho adresátom predmetná správa o prečítaní, z dôvodu svojho automatického vygenerovania a odoslania prostredníctvom počítačového systému adresáta, ako bolo uvedené v bode 61 vyššie, neumožňuje s istotou preukázať, že žalobkyňa určite vedela alebo mala možnosť dozvedieť sa o spornom liste v deň odoslania uvedenej správy.

63 Keďže v prejednávanej veci ide o otázku účinnosti práva byť vypočutý, správa o prečítaní, ktorú v tomto konkrétnom prípade uvádza Komisia, nemôže stačiť na preukázanie toho, že Komisia primerane dohliadala na to, aby žalobkyni bolo umožnené účinne vyjadriť svoj názor.

64 Keďže nebolo preukázané, že žalobkyňa mohla riadne vyjadriť svoje stanovisko k skutočnostiam, na základe ktorých Komisia zamýšľala založiť napadnuté rozhodnutie, prvému žalobnému dôvodu založenému na porušení článku 108 finančného nariadenia a článku 41 Charty základných práv treba vyhovieť.

65 Preto bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ďalšie tvrdenia vznesené žalobkyňou v rámci prvého žalobného dôvodu, musí byť napadnuté rozhodnutie zrušené.

[*omissis*]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Komisie zo 7. marca 2017 o vylúčení spoločnosti GE.CO. P. Generale Costruzioni e Progettazioni SpA z účasti na postupoch verejného obstarávania a udeľovania grantov financovaných zo všeobecného rozpočtu Európskej únie, ako aj z účasti na postupoch udeľovania finančných prostriedkov v rámci nariadenia Rady (EÚ) 2015/323 z 2. marca 2015 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na 11. Európsky rozvojový fond, a o nariadení uverejnenia tohto vylúčenia na internetovej stránke Komisie sa zrušuje.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Komisia je povinná nahradiť trovy konania.**

Frimodt Nielsen Kreuschitz Półtorak

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 7. decembra 2018.

Podpisy